

ZAKON O PRAVICAH INDUSTRIJSKE LASTNINE IZ DELOVNEGA RAZMERJA¹

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja pravice in obveznosti delodajalcev in delavcev, ki izhajajo iz inovacij, ustvarjenih v delovnem razmerju.

2. člen

Inovacije po tem zakonu so:

- a) izumi, ki po predpisih o industrijski lastnini izpolnjujejo pogoje za patentno varstvo ali za varstvo s patentom s skrajšanim trajanjem;
- b) videzi izdelkov, ki po predpisih o industrijski lastnini izpolnjujejo pogoje za varstvo z modeli;
- c) tehnične in druge izboljšave, s katerimi se dosega večja delovna storilnost, boljša kakovost proizvodov, prihranek pri materialu in energiji, boljše izkoriščanje strojev in naprav, boljši nadzor proizvodnje in boljša varnost del.

3. člen

- (1) Izumi, ki jih ustvarjajo delavci, so lahko službeni ali prosti izumi.
- (2) Službeni izum je izum, ki je ustvarjen v času trajanja delovnega razmerja ali v šestih mesecih od dneva, ko je delavcu prenehalo delovno razmerje. Službeni izum je lahko:
 - a) neposredni službeni izum, ki je ustvarjen pri izpolnjevanju pogodbe o zaposlitvi, na izrecno zahtevo delodajalca ali na podlagi posebne pogodbe med delodajalcem in delavcem;
 - b) posredni službeni izum, ki je ustvarjen pri opravljanju poklica, če so k nastanku izuma pretežno pripomogle izkušnje, ki si jih je delavec pridobil na delovnem mestu, ali sredstva, ki mu jih je delodajalec dal na razpolago.
- (3) Drugi izumi, ki so ustvarjeni v času trajanja delovnega razmerja, so prosti izumi.

4. člen

Prenehanje delovnega razmerja nima učinka na pravice in obveznosti iz tega zakona.

II. VZAJEMNE PRAVICE IN DOLŽNOSTI DELODAJALCEV IN DELAVCEV

5. člen

- (1) Delavec, ki je ustvaril izum, mora o izumu brez odlašanja pisno obvestiti delodajalca in pri tem jasno označiti, da gre za obvestilo o izumu. Če je pri ustvaritvi izuma sodelovalo več delavcev, lahko obvestilo o izumu oddajo skupaj.
- (2) Delodajalec mora pisno potrditi delavcu prejem obvestila o izumu.
- (3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

¹ Zakon je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 7/2003 z dne 23.1.2003

- a) natančen opis izuma, to je njegove tehnične naloge in njegovo rešitev, ter risbe, ki so potrebne, da bi bil izum razumljiv;
 - b) podatke, kako je do izuma prišlo, in izjavo, da gre za neposredni ali posredni službeni izum;
 - c) podatke o osebah, ki so sodelovale z delavcem pri ustvaritvi izuma, z opisom njihovega prispevka.
- (4) Obvestilo o izumu, ki ne vsebuje vseh podatkov iz prejšnjega odstavka, se šteje za pravilno, če delodajalec v roku enega meseca od njegovega prejema ne zahteva njegove dopolnitve.

6. člen

- (1) S prejemom obvestila o službenem izumu ima delodajalec pravico do popolnega prevzema izuma ali do omejenega prevzema izuma.
- (2) Delodajalec mora najkasneje v treh mesecih od prejema obvestila o izumu obvestiti delavca, katero pravico do izuma uveljavlja, ter ga hkrati obvestiti, ali se s opredelitvijo izuma strinja.
- (3) Če delodajalec o službenem izumu ni bil pisno obveščen, začne teči rok iz prejšnjega odstavka od dneva, ko je za izum izvedel.

7. člen

- (1) Delodajalec mora varovati izum, o katerem ga je delavec obvestil, v tajnosti tako dolgo, kot to zahtevajo interesi delavca.
- (2) Delavec mora varovati službeni izum v tajnosti, dokler razpolaganje z izumom ne postane prosto v smislu 9. člena tega zakona.
- (3) Osebe, ki so izvedele za izum v zvezi z dejavnostjo, ki jo opravljajo po tem zakonu, ne smejo tega znanja izkoristiti in ga tudi ne objaviti.

8. člen

- (1) Z vročitvijo pisne izjave delavcu, s katero delodajalec popolno prevzema službeni izum, preidejo na delodajalca vse pravice na izumu.
- (2) Z vročitvijo pisne izjave delavcu, s katero delodajalec omejeno prevzema službeni izum, pridobi delodajalec neizključno pravico do uporabe službenega izuma.
- (3) Če omejeni prevzem posrednega službenega izuma ovira izkoriščanje posrednega službenega izuma, lahko delavec zahteva od delodajalca, da v roku dveh mesecev od prevzema izum popolno prevzame ali mu ga da na prosto razpolago.
- (4) Če delavec razpolaga s službenim izumom, preden se je delodajalec izjavil v rokih, ki so določeni s tem zakonom, tako razpolaganje nima pravnih učinkov v razmerju do delodajalca, če so z razpolaganjem prizadete njegove pravice.

9. člen

- (1) S službenim izumom delavec prosto razpolaga:
- a) če se je delodajalec izumu pisno odpovedal,
 - b) če je delodajalec pri omejenem prevzemu službenega izuma uveljavil svojo prevzemno pravico ne glede na svojo neizključno pravico do uporabe izuma iz drugega odstavka prejšnjega člena,
 - c) če delodajalec ni v roku treh mesecev od prejema pravilnega obvestila iz 5. člena tega zakona ali v roku dveh mesecev v primeru prevzema iz tretjega odstavka prejšnjega člena izjavil, da popolno prevzame izum.

(2) S službenimi izumi, ki so postali prosti po prejšnjem odstavku, delavec razpolaga brez omejitev iz 19. člena tega zakona.

10. člen

(1) Delodajalec ima pravico, da neposredni službeni izum po prevzemu prijavi pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad) za patent ali za patent s skrajšanim trajanjem.

(2) Delodajalec mora posredni službeni izum, ki ga je popolno prevzel, nemudoma prijaviti za patent oziroma za patent s skrajšanim trajanjem pri Uradu, razen če se z delavcem dogovori drugače ali če so izpolnjeni pogoji iz 13. člena tega zakona.

(3) Če delodajalec ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, sme delavec posredni službeni izum v imenu in na stroške delodajalca sam prijaviti za patent ali za patent s skrajšanim trajanjem.

(4) Delodajalec ima pravico, da posredni službeni izum, ki ga je popolno prevzel, prijavi za patent ali za drugo ustrezno pravico industrijske lastnine tudi v tujini.

(5) Če delodajalec ne uveljavi pravice iz prejšnjega odstavka ali je ne uveljavi v določenih državah, mora dati izum za te države na prosto razpolago delavcu in mu na njegovo zahtevo omogočiti, da tam pridobi patente oziroma ustrezne pravice industrijske lastnine. Izjava, s katero da delodajalec na razpolago izum za vse ali določene države, mora biti dana pravočasno, da lahko delavec izkoristi prednostne roke, ki so določeni v mednarodnih pogodbah s področja industrijske lastnine, vendar najkasneje v roku šestih mesecev od vložitve prijave po drugem odstavku ali od vložitve prijave delavca po tretjem odstavku tega člena.

(6) Če se delodajalec in delavec ne sporazumeta, ali je izum, ki ga je delodajalec popolno prevzel, neposredni ali posredni službeni izum, delodajalcu ni treba prijaviti izuma, če sporno vprašanje predloži v rešitev poravnalnemu svetu.

(7) Če delodajalec ne prizna delavcu, da izum izpolnjuje pogoje za patent ali za patent s skrajšanim trajanjem, mu ni treba prijaviti izuma samo v primeru, če sporno vprašanje predloži v rešitev poravnalnemu svetu.

11. člen

(1) Delodajalec mora hkrati z vložitvijo prijave službenega izuma za patent ali za patent s skrajšanim trajanjem poslati delavcu prepis prijave in vloženi prilogi. Delodajalec mora delavca obveščati o poteku postopka za podelitev patenta pri Uradu.

(2) V postopku za podelitev pravic patenta mora delavec delodajalcu nuditi pomoč s pojasnili o izumu ter dajati potrebne izjave.

12. člen

(1) Če delodajalec po izplačilu nagrade iz 16. člena tega zakona opusti prijavo posrednega službenega izuma za patent ali za patent s skrajšanim trajanjem ali pa podeljenega patenta za tak izum noče več vzdrževati, mora o tem obvestiti delavca in mu na njegovo zahtevo in na njegove stroške prenesti pravico in predati za varstvo te pravice potrebno dokumentacijo.

(2) Delavec lahko zahteva prenos pravice od delodajalca v roku treh mesecev od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka.

13. člen

(1) Če je delodajalec zainteresiran, da je prevzeti posredni službeni izum taje, in ne gre za zaupni izum po predpisih o industrijski lastnini ga ni dolžan zavarovati s patentom. V tem primeru je delodajalec dolžan delavcu odmeriti in izplačati celotno nagrado v skladu s tem zakonom.

(2) Pri odmeri nagrade za izum iz prejšnjega odstavka se upošteva tudi škoda, ki jo delavec utrpi, ker izum ni zavarovan s patentom oziroma s patentom s skrajšanim trajanjem.

14. člen

(1) V primeru stečaja ali likvidacije delodajalca ima delavec prednostno kupno pravico do izuma, ki ga je ustvaril in ga je delodajalec popolno prevzel.

(2) V stečaju se zahtevki delavcev do nagrade iz 15., 16. in 20. člena tega zakona poravnajo kot stroški stečajnega postopka.

15. člen

(1) Pri popolnem prevzemu neposrednega službenega izuma ima delavec pravico do nagrade, če njegov osebni prispevek pri ustvaritvi izuma ali pomen izuma za delodajalca očitno presega vsebino nalog delavca po pogodbi o zaposlitvi ali izrecnih zahtev delodajalca ali pa vsebino posebne pogodbe, sklenjene med delodajalcem in delavcem.

(2) Če delodajalec omejeno prevzame neposredni službeni izum, delavec nima pravice do nagrade.

(3) Pravica delavca iz prvega odstavka tega člena nastane s prejemom izjave delodajalca, da popolno uveljavlja svojo prevzemno pravico.

(4) Višina in vrsta nagrade iz prvega odstavka tega člena se določita na podlagi kolektivnih pogodb in pogodbe o zaposlitvi oziroma aktov delodajalca.

16. člen

(1) Pri prevzemu posrednega službenega izuma ima delavec pravico do nagrade.

(2) Če delodajalec popolno prevzame izum iz prejšnjega odstavka, nastane pravica do nagrade s prejemom izjave delodajalca, da prevzema izum; pri omejenem prevzemu pa z začetkom uporabe izuma.

(3) Za odmero nagrade so predvsem odločilni gospodarska uporabnost posrednega službenega izuma, naloge delavca pri delodajalcu in delež delodajalca pri ustvaritvi izuma.

17. člen

(1) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, izda pravilnik o nagradah.

(2) Pravilnik iz prejšnjega odstavka se uporablja samo pri neposrednem službenem izumu in le, če je za delavca ugodnejši kot določbe kolektivnih pogodb ali pogodbe o zaposlitvi.

18. člen

(1) Višino in vrsto nagrade določita delodajalec in delavec v pogodbi, ki jo skleneta v roku enega meseca od prevzema službenega izuma.

(2) Če je pri ustvaritvi izuma sodelovalo več delavcev, določi delodajalec skupno višino nagrade in jih o tem obvesti. Posamezne deleže od skupne nagrade si določijo posamezniki sami na podlagi vsebine obvestila o izumu.

(3) Če delodajalec in delavec ne skleneta pogodbe iz prvega odstavka tega člena, mora delodajalec določiti in izplačati nagrado najkasneje v roku treh mesecev od podelitve patenta ali patenta s skrajšanim trajanjem za posredni službeni izum.

(4) Delavec ima pravico, da v roku enega meseca od določitve nagrade ugovarja višini in vrsti nagrade pri poravnalnem svetu.

(5) Če je pri ustvaritvi izuma sodelovalo več delavcev, ima vsak delavec pravico do ugovora v skladu s prejšnjim odstavkom.

19. člen

(1) Delavec, ki je ustvaril prosti izum, mora o izumu pisno obvestiti delodajalca. Obvestilo mora vsebovati toliko podatkov o izumu, da delodajalec lahko presodi, ali gre za prosti izum.

(2) Delodajalec mora delavcu pisno potrditi prejem obvestila o prostem izumu.

(3) Delodajalec lahko, v roku dveh mesecev od prejema obvestila o prostem izumu, pripozna delavcu, da gre za prosti izum, ali prostemu izumu ugovarja pri poravnalnem svetu.

(4) Delavec mora pred začetkom uporabe prostega izuma pisno ponuditi delodajalcu odkup pravice do uporabe prostega izuma. Če delodajalec ponudbe ne sprejme v roku dveh mesecev od prejema ponudbe, ponudba ugasne. Če delodajalec ponudbo sprejme, ne strinja pa se s ponujenimi pogoji, lahko sproži postopek pri poravnalnem svetu v roku dveh mesecev od prejema ponudbe.

20. člen

Za tehnične in druge izboljšave, ki delodajalcu zagotavljajo podobne prednosti kot pravice industrijske lastnine, ima delavec pravico do nagrade od trenutka, ko je delodajalec začel izboljšavo uporabljati. Za tehnične in druge izboljšave se uporabljajo določbe 16., 18 in 19. člena tega zakona.

21. člen

(1) Za izume, ki jih ustvarijo visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci v javnih visokošolskih zavodih in raziskovalci v javnih raziskovalnih zavodih, se uporabljajo določbe tega zakona, razen določb 15. do vključno 19. člena tega zakona, če javni visokošolski zavod ali javni raziskovalni zavod, v katerem so te osebe zaposlene:

a) s sredstvi iz proračuna zagotavlja organizacijsko infrastrukturo, opredeljeno s statutom, potrebno za obravnavanje izumov po določbah tega zakona in za njihovo učinkovito izkoriščanje;

b) s pravilnikom ureja postopek prevzema službenih izumov na način, ki je prilagojen potrebam znanstvenega raziskovalnega dela in objave znanstvenih dosežkov;

c) s pravilnikom določa deleže, ki pri izkoriščanju izuma pripadajo zavodu, enoti zavoda, v katerem je izumitelj zaposlen, in izumitelju. Pri tem delež izumitelja, v primeru, da je izumitelj več, pa delež vseh izumiteljev skupaj, ne sme znašati manj kot 20 odstotkov bruto licenčnine, ki jo dobi zavod od izkoriščanja izuma.

(2) Sredstva za organizacijsko infrastrukturo iz točke a) zagotavlja država posebej, če so izpolnjeni pogoji iz točke b) in c) prejšnjega odstavka. Ministrstvo, pristojno za znanost, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za visoko šolstvo in ministrstvom, pristojnim za tehnologijo, ugotavlja izpolnitev pogojev.

(3) Če niso izpolnjeni pogoji iz točk a) in b) prvega odstavka tega člena, so izumi oseb iz istega odstavka tega člena prosti izumi brez omejitev iz 19. člena tega zakona.

(4) Če je dal zavod fizičnim osebam iz prvega odstavka tega člena sredstva za raziskovalno delo, v okviru katerega je bil ustvarjen izum, ki je prost izum po prejšnjem odstavku, morajo le-te obvestiti zavod o izumu in na njegovo zahtevo tudi poročati o izkoriščanju izuma in doseženih dohodkih. Zavod je upravičen, da v roku treh mesecev po prejemu pisnega obvestila zahteva primeren delež na dohodkih iz izuma. Ta delež ne sme presegati višine sredstev, ki jih je dal zavod na razpolago.

(5) Javni visokošolski zavod in javni raziskovalni zavod z raziskovalno in pedagoško politiko ter individualnimi pogodbami o zaposlitvi skrbita za to, da je prenos znanja v prakso dolžnost visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev ter visokošolskih sodelavcev.

22. člen

(1) V pogodbah, ki jih javni visokošolski zavodi in javni raziskovalni zavodi sklenejo s tretjimi osebami glede financiranja ali sofinanciranja raziskovalnega dela, se določi, komu pripadajo izumi, ustvarjeni v okviru takega raziskovalnega dela ter uredijo vprašanje pravic do uporabe teh izumov, višina in modalitete morebitnega posebnega plačila. Ob tem se primerno upoštevajo pogodbene obveznosti vseh sodelujočih.

(2) V pogodbah za financiranje raziskovalnega dela, ki jih sklene država z javnimi visokoškolskimi in javnimi raziskovalnimi zavodi, se določi, da se država odpove pravicam do inovacij, ki bi pri tem raziskovalnem delu nastale.

(3) Zavodi iz prejšnjega odstavka, ki izpolnjujejo pogoje iz točk a) in c) prvega odstavka prejšnjega člena, zagotavljajo sopogodbnikom njihove pravice do izumov v skladu s statutom in pravilnikom. Zneski, ki se dolgujejo zavodu po pogodbi za raziskovalno delo, ne štejejo za licenčnino v smislu točke c) prvega odstavka prejšnjega člena.

(4) Če niso izpolnjeni pogoji iz točk a) in c) prvega odstavka prejšnjega člena, velja njegov drugi odstavek, razen če ni s posebno pogodbo, ki jo zavod sklene s visokoškolskimi učitelji, znanstvenimi delavci in visokoškolskimi sodelavci in raziskovalci, ki so v delovnem razmerju na zavodu, določeno drugače ali če se te osebe v pogodbi o raziskovalnem delu niso neposredno drugače dogovorile.

III. POSEBNE DOLOČBE ZA VIDEZE IZDELKOV

23. člen

(1) Če oblikovanje videza izdelka spada v delovno področje delodajalca in je delavec ustvaril v času trajanja delovnega razmerja videz izdelka v okviru izpolnjevanja pogodbe o zaposlitvi, na izrecno zahtevo delodajalca ali na podlagi posebne pogodbe med delodajalcem in delavcem, pripada pravica do varstva z modelom delodajalcu, razen če ni s pogodbo o zaposlitvi ali s posebno pogodbo določeno drugače.

(2) Delavec ima pravico do nagrade za videz izdelka, ki je zavarovan z modelom, če njegov osebni prispevek pri ustvaritvi omenjenega videza ali njegov pomen za delavca očitno presega vsebino nalog delavca po pogodbi o zaposlitvi ali izrecno zahtevo delodajalca ali pa vsebino posebne pogodbe, sklenjene med delavcem in delodajalcem, razen če ni s temi pogodbami določeno drugače.

(3) Za določitev višine in vrste nagrade iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe tretjega odstavka 16. člena in 18. člena tega zakona.

IV. PORAVNALNI POSTOPEK

24. člen

- (1) V vseh sporih o inovacijah je obvezen postopek pred poravnalnim svetom.
- (2) Poravnalni svet si prizadeva, da pride do sporazumne rešitve spora.
- (3) Poravnalni svet sprejema sklepe z večino glasov.

25. člen

- (1) Poravnalni svet se ustanovi pri Uradu.
- (2) Urad opravlja administrativno-tehnične naloge za poravnalni svet.

26. člen

- (1) Poravnalni svet sestavljajo predsednik, namestnik predsednika in pet članov.
- (2) Predsednika in namestnika predsednika imenuje minister, pristojen za področje industrijske lastnine, za dobo treh let in sta lahko ponovno imenovana.
- (3) Dva člana imenuje direktor Urada izmed delavcev Urada ali izmed oseb, vpisanih v register zastopnikov pri Uradu, za vsak posamezen spor.
- (4) Enega člana imenuje direktor Urada na predlog Zveze inovatorjev Slovenije.
- (5) Po enega člana imenuje vsaka stranka v postopku.
- (6) Člana iz tretjega odstavka tega člena morata imeti strokovne izkušnje na področju, na katerega se inovacija nanaša, član iz četrtega odstavka tega člena pa mora biti predstavnik Zveze inovatorjev Slovenije.

27. člen

Stranke v sporu pred poravnalnim svetom lahko zastopajo tudi fizične in pravne osebe, ki so vpisane v register zastopnikov pri Uradu.

28. člen

- (1) Postopek pred poravnalnim svetom se začne na pisno zahtevo, ki se vloži pri poravnalnem svetu v dveh izvodih.
- (2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati kratek opis spornih dejstev in kaj se z zahtevo uveljavlja. V zahtevi morata biti navedena tudi ime in naslov nasprotnega udeleženca.
- (3) Če predsednik poravnalnega sveta ugotovi, da zahteva ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka, pozove vložnika, naj v določenem roku zahtevo dopolni.
- (4) Predsednik poravnalnega sveta vroči zahtevo nasprotnemu udeležencu in ga pozove, da se v določenem roku izjavi o zahtevi.
- (5) Če predsednik poravnalnega sveta ugotovi, da se zahteva ne nanaša na pravice in obveznosti delodajalcev in delavcev, ki izhajajo iz inovacij, ustvarjenih v delovnem razmerju, vložnika obvesti, da poravnalni svet ni pristojen za obravnavanje zahteve.

29. člen

- (1) Vsaki stranki postopka mora biti v postopku zagotovljeno, da se ustno izjavi o sporni zadevi.

- (2) Poravnalni svet mora vsaki stranki vročiti obrazložen predlog za sporazumno rešitev spora z določitvijo roka za ugovor.
- (3) Vsaka stranka lahko pisno ugovarja predlogu za sporazumno rešitev spora v roku enega meseca od vročitve predloga za sporazumno rešitev spora.
- (4) Predlog za sporazumno rešitev spora je sprejet, ko stranke pisno sprejmejo predlagano sporazumno rešitev.
- (5) Sporazum iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

30. člen

- (1) Postopek pred poravnalnim svetom je neuspešen:
 - a) če se nasprotna stranka ni izjavila v roku, ki ji je bil dan po tretjem odstavku 28. člena tega zakona;
 - b) če so od trenutka, odkar je bil sprožen poravnalni postopek, potekli trije meseci;
 - c) če je nasprotna stranka izjavila, da v poravnalnem postopku ne bo sodelovala;
 - d) če stranke ne sprejmejo predlagane sporazumne rešitve.
- (2) Predsednik poravnalnega sveta obvesti stranke, da se je poravnalni postopek neuspešno končal.

31. člen

Vsaka stranka poravna svoje stroške postopka, razen če se sporazumejo drugače.

V. SODNO VARSTVO

32. člen

- (1) Sodno varstvo pravic je dovoljeno samo ob pogoju, da je bil poravnalni postopek predhodno sprožen, pa ni bil uspešen.
- (2) Brez predhodnega poravnalnega postopka je sodno varstvo dovoljeno samo:
 - a) če je delavcu prenehalo delovno razmerje ali če je izum nastal v šestih mesecih po prenehanju delovnega razmerja;
 - b) če se s tožbo zahtevajo začasne odredbe ali izdaja plačilnega naloga.

33. člen

Za spore v zvezi z izumi, tehničnimi izboljšavami, novimi oblikami teles, slikami ali risbami je pristojno delovno sodišče.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

34. člen

Z denarno kaznijo najmanj 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje delodajalec, če ne varuje izuma, o katerem ga je delavec obvestil, v tajnosti tako dolgo, kot to zahtevajo interesi delavca (prvi odstavek 7. člena).

35. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se za prekršek kaznuje oseba, ki je izvedela za izum in je svoje znanje o njem izkoristila in ga tudi objavila (tretji odstavek 7. člena).

36. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se za prekršek kaznuje delavec, če v postopku pri Uradu delodajalca ne nudi pomoči s pojasnili o izumu ter ne da potrebne izjave (drugi odstavek 11. člena).

37. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje delodajalec, če ne obvesti delavca in mu na njegovo zahtevo in na njegove stroške ne prenese pravice in ne preda za varstvo te pravice potrebne dokumentacije (prvi odstavek 12. člena).

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen

Določbe 24. do vključno 33. člena tega zakona veljajo tudi za izume in tehnične izboljšave, ki so bile ustvarjene pred uveljavitvijo tega zakona, če sodni postopki v zvezi z njimi niso bili začeti.

39. člen

Minister, pristojen za znanost in tehnologijo, izda pravilnik o nagradah iz 17. člena tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

40. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati določbe 146. do 172. člena zakona o varstvu izumov, tehničnih izboljšav in znakov razlikovanja (Uradni list SFRJ, št. 34/81, 3/90 in 20/90).

41. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.